

Grundlovens Biller bort, men har dertil sølet, at han ikke har villet fornærme mig. Jeg har heller ikke opfattet det, som om den ærede Rigsdagsmand havde villet fornærme mig eller Andre; men jeg har kun tilladt mig at gøre opmærksom paa, at det ikke er nogen ganske ædel eller skaansom Fremgangsmaade mod sine Modstandere, naar man først forudsætter, at det, Modstanderen vil, nødvendig maa føre til, at een af Grundlovens Biller falder o. s. v., og dernæst argumenterer derimod. Den ærede Rigsdagsmand har langtfra ikke bevist, at Grundloven vilde falde derved (Hør!); men han har angivet det som sin Mening, at det vilde skee, naar hans Forslag ikke antoges; men der er dog en himmelvid Forskiel imellem at sige: „Jeg er af den Formening, det er muligt, at jeg tager feil — men jeg er af den Formening,“ og saa paa, at det virkelig vil skee, naar de andre Herrers Mening gaaer igjennem. Den ærede Rigsdagsmand har endelig søgt et Argument i, hvad der er passeret i det forrige Finantsudvalg. Jeg har flere Gange været Vidne til, at der er blevet gjort opmærksom paa, at slige Discussioner ikke altid føre til noget practisk Resultat. I dette Tilfælde troer jeg imidlertid, at man med stor Kollighed kan tænke paa, hvad der er passeret i det forrige Finantsudvalg. For det Første har denne Paragraph, som bekiendt, endnu ikke været til Forhandling her i Salen, og det er jo altsaa ganske naturligt, at man kan have en anden Anskuelse om en Paragraphs Nødvendighed eller endog blot Ustadelighed, inden Sagen har været discuteret, og inden man navnlig har hørt Udtalelser derom af den Minister, som fortrinsviis er kaldet til at skulle ytre sig om denne Paragraph, end efterat dette er skeet; men dertil kommer endnu en anden Omstændighed, som ikke vilde gøre det uforklarligt for mig, om endog den ærede Rigsdagsmand selv til Syvende og Sidst ogsaa kunde blive af den Mening, at den af ham og Flere foreslaaede Paragraph dog gjerne kunde falde bort, og det er den, at man hver Dag belæres, belæres af sig selv, belæres af Erfaringen og belæres af Andre, og jeg kan meget godt tænke mig, at man efterhaanden er kommen bort fra en heel Deel Betragtninger og Tanker, som man havde,

da man først modtog dette Finantsforslag. Naar jeg skal tillade mig at gjenkalde i det høitærede Things Grundring, hvad der er passeret i det forrige Folkething, saa vil det vistnok erindres, hvad der ikke kan være Mange af de Herrer fremmed, at man fra først af modtog dette Forslag paa en heel anden Maade end den, man nu synes at betragte det paa. Fra Begyndelsen af blev nemlig det hele Delingsforhold og den hele Maade, hvorpaa Regjeringen havde sølt sig forpligtet til at tage denne Sag, fra Manges Side opfattet paa en noget lignende Maade som den, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) nu opfatter denne Paragraphs Iffe-Alttagelse. Man betragtede det som noget farligt, som en virkelig unødvendig Indskrænkning af Rigsdagens medudgiftsbevilgende Myndighed, at Forslaget havde den Form, som det havde. Efterhaanden er man imidlertid kommet bort derafra, man har vel indseet, at der var en Indskrænkning i Henseende til Omfanget af Rigsdagens medudgiftsbevilgende Myndighed, men man har tillige erkjendt, at det aldeles ikke laa noget Krænkende for Rigsdagen, men en simpel Nødvendighed, en Consequents af det hele Forhold. Paa samme Maade kan jeg meget godt tænke mig, at ikke alene de 3 ærede Herrer, der nu have dissentieret fra de øvrige Herrer, men ogsaa selve de 9 Herrer, der ere blevne tilbage og have fastholdt denne § 30, tilsidst dog kunne komme til det Resultat, at en saadan § under de nuværende Forhold er mindre hensigtsmæssig og tilraadelig.

Monrad: Maa jeg bede om Ordet for at gøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet for at gøre en personlig Bemærkning.

Monrad: Den ærede Finantsminister forekom mig dog at gøre vel overdrevne Fordringer til Ons Skaansomhed og Udelmodighed, naar man ikke engang skulde have Lov til at betegne de farlige Følger af en Handling, selv om man ikke lagde disse farlige Følger ind i Bedkommendes egen Villie; der er Noget, som jeg sætter over Udelmodighed og Skaansomhed, det er Sandhed. Det fore-